

AD QUOSDAM POLONOS

DIFFIDENTES ADHUC REBUS PATRIIS

MDCCXCII.

R. R. Omupstini Kopyryistai S. P.

Wydawnictwo
Z. J. Michalski
Zbiórów

Strugliński del.

Grill fec.

Ecce liber Pias

xviii. 2.1020

<http://rcin.org.pl>

IN LIBERTATIS SIMULACRUM.

Die 17 Januarii.

Collegium Universitatis Lubanensis
Lubaniae

Adspice, quisquis ades, Natalia REGIS honorans,
Atque audi: quid Te, sculpta tabella monet.
Pileus hastili, liber, supereminet alto:
 Quod dextra, figit Martia Virgo, manu.
Non procul a talis, contractam & lumine cassam
 Despectans caudam, Pavo superba, tuam;
Sub pedibus, Monstri, connixa sinistra, jacentis,
 Jam fracto quassat terga subacta jugo.
Gavisa: elapsas, palma trepidante, catenas;
 Evocat exemplo caetera Regna suo.

Lechica Libertas, tabula depingitur ista: *monet?*
Unde venit? per quem sit data? quidve
Aurea Libertas, Coelo demissa potenti
Est data Regales, per, stupefacta, Manus.
Qui tabulam spectas, gemino inflammmeris amore: .
Filia Te rapit hinc, Te rapit inde Pater.
Dulce quidem (Spectator ait) certamen amorum;
Sed, desiderium, lieta lacuna, movet.
Vindicta, Invidia, Ira, Metus, Discordia, Monstra
Insidiosa Lachis: dic, ubi sculpta jacent?
Sacrificata dares si Libertatis ad aram;
Gratior in mundo nulla tabella foret.

AD QUOSDAM

AD QUOSDAM DIFFIDENTES.

Lechiadae! Heroes quondam, nunc Natio recte
Libera, quis vexat pectora vestra timor?
Heus! revocate animum. Audentes fortuna juvabit:
Qui nimium trepidant, ante pericla cadunt.
Furtivus erepti, quamvis stent littore firmo;
Scylla! tui memores, se titubare putant.
Territa Roma, gravi Cannarum clade, superbum,
Non desperando, fregerat Annibalem.
Vos, quis certa salus, sine Marte, domique forisq;
Praeteriti memores, Panicus horror agit?
Turpe fuit, validis submittere colla catenis:
Excusso & fracto, quid? trepidare jugo?
Laurus, quam dederat coelo auspice, tertia Maji;
Marcescens, solo fracta timore cadet?
Nil Cassandra juvat, Proavos solata: resurget
Candidior turpi Lechia de cinere. (a)
Incipit, en! spirare, caputque attollere in altum.
Heu! vitam Matri non prohibete Sati?

Jam

(a) *Vetus Praedictio, impleta hodie.*

Jam fractae, redeunt sensim in praecordia vires.
Si quis forte, novus Coriolanus erit;
Talibus audacem reprimet, non territa Mater:
Primum scire velim, Civis, an hostis, ades?
Tene meis Laribus, vicino Numine fretum,
Proh! scelus infandum! velle nocere putem?
Laocoon, timuit Danaos & dona ferentes;
Te Danaum, mussant, quaerere suppetias.
Sed, quae causa pii Civis, nullius egentis,
Excitet in Patrios arma nefanda finus?
Quam sint vanae hominum curae, quam & inania vota;
Tauricus exemplo nonne recente monet:
Qui, Byzantino sperans dare vincla Tyranno;
Fronde sub agresti, quantulus, ecce! jacet.
Marmoreo vitam cupiens proferre sepulchro,
Oblitus miser est, & monumenta mori.
Dic, ubi Pelides, Macedo, Caesarque, recumbunt?
Richelium & Cromvel, quid monumenta juvant?
Marmora miramur: sed, qui conduntur in illis,
Quid, praeter Diras posteritatis, habent?
Cautior Imberbis: pacem jam poscit & offert,
Thracibus, & vellet restituiffe suum.
Sed quis, subversas saeculorum, funditus Urbes;
Quis vitam & fusas restituet lacrymas?
Quid respondebit Veneri Bellona; dolenti,
Adstrictos sterili virginitate thoros?
Nec satis esse putans, Istrum foedasse cruore;
Juncta in Sequanicos apparat arma Viros.

Scilicet

Scilicet, unde ortum traxisse Minerva putatur,
Everfura tuum saeve Tyranne thronum.
Sed, Libertatis prior est Coelestis origo:
Hoc de fonte omnis libera fiet humus.
Frigidiore, utinam! caluisses sanguine Galle!
(Libertas nequirit prima tenere modum)
Non tangenda Deum fuerant Altaria: vanis
Diffimulanda etiam Stemmata Nobilibus.
Infelix LUDOVICE! doles, non Jura Tyranni
Perdita; sumpta Tuis Fratribus arma doles.
Postque Tuos casus, post funera saeva Tuorum;
Proh dolor! incertas res Tibi cernis adhuc.
At, meus AUGUSTUS, pro basi Altaria ponens,
Servata primo Nobilitate loco:
Quum Libertatem Populis daret omnibus aequam;
Nec pilus e Lechico vertice deciderat.
CORIOLANE! quid hoc? oculos avertis & aures?
Nec credis: dextra, haec facta fuisse, Dei?

*N*atio Lechiadum, nōsti, annos ante quaternos,
Nonne Deo dignus Vindice nodus erat?
Compede stricta gravi, diris confusa minarum
Vocibus, atque agili verbere caesa crebro,
Non sibi, non Regi fidens, contempta per omnes
Terrarum tractus, vix toleranda sibi,
Tandem Consultura venit: veterique tenore,
Post probra in Regem, post odia aucta sui,

Post

Post aliquid scriptum tineis, post rupta Vetando
Consilia, ad proprios mox reditura Lares,
(Sorte bona Turcis offam objicientibus hosti)
Legatorum animos foedere consociat:
Nec consultorum numero confisa priori;
Consilii duplices poscit, habetque, viros.
Signatur foedus: duplicatur, more, tumultus:
Clamat quisque, audit nemo (Acheronta putes.)
Hostis habet Belgrad, Chocim, Oczakowque: propinquat
Particulis Regni Pax redimenda mei;
Curia Lechiadum quid tum? verbalia demens,
Mensibus integris, bella cruenta gerit.
Incipit, abrumpit: miscet quadrata rotundis:
Nec, quid agat, nec, quae sint facienda, videt.
Hic monstrum horrendum, ingens (Discordia dictum)
Juridicos velans garrulitate dolos:
Sueta, cuique suum, nunquam commune, videndum,
In consultando proposuisse bonum.
Laedere furtivis, vel apertis laedere probris,
Tutarique nefas, illius artis opus.
Esse duas sectas: Moscho, Prussove, ligatas,
Donaque praebere, mox rapienda, Lachis.
Astutum Regem: venales esse Ministros:
Legatos, nulla, Pontificesque fide.
Jam Libertati, cum Religione, timendum;
Ni mediam teneant rupe ab utraque viam.
Credita Larva meis, tenues trepidantibus umbras,
Delusis toties, & sine corde Viris.

Desperata

Desperata salus. Animis omnes cecidere.

Multa Senatorum, multaque Nobilium,

Pars avulsa, Lares repetit, Cererisque Ministra,

Hac arat infelix, hac tenet arma manu.

Sedem unam pertaesa, aliam pars altera quaerit:

Progeniem, ut veteris se probet esse Scythae.

Hunc tamen, Italicae, Patriam qui praetulit, Urbi,

Fert Romana, bonum, fama fuisse Scytham. (b)

Aequa domi novitas Civi intolerabilis: idem

Saepe ferum patitur Jus Dominumque foris.

Reliquias Lechidum, nantes in gurgite vasto,

Attonitas, trepidas, pallidulasque animas,

Viderat Omnipotens: & qua dat sceptrum, vel aufert

Mortali Generi; Dextera mota sua est.

Infremuit moerore Pater. Post: Lechia tandem

Venit in integrum restituenda mihi.

Dixerat; & factum est: sed qua ratione modoque;

Inspectare Tuis debueras oculus.

Absenti indigitare, placet, fastigia rerum:

Omnia, si redeas, conspicienda dabo.

Aequo animo, potiora expendere facta volenti,

Omnia parebunt prodigiosa Tibi.

Restaurandarum, millena obstacula, rerum

Sublata, & pigris reddita corda Viris:

Ostoginta

(b) OVIDIUS de Ponto, L. I. El. IV, v. 38,

Octoginta homines, Thracum sub vindice cultro,
 Prodere secretum non potuisse meum:
 Nunquam concordēs, sexcenta saecula, Polonos,
 Mentem unam atque unum cor habuisse semel:
 Aut prius adversos, sola novitate timentes,
 Evictos tandem consociasse animos:
 Nec metuisse vafros Dominae Vidtricis alumnos,
 Eripiendo fero libera colla jugo:
 Militis hinc lecti, momento, millia centum
 Surrexisse meis invigilare focis:
 Nec veteri adfuetos ulli parere Statuto,
 Nunc mature omnes vel nova iussa sequi:
 Rura, Urbesque, uno cum Nobilitate Polona
 Corpore censerī, & vivere jure pari:
 Ponderibus librata aequis, consistere tandem,
 Principis & Populi jura, probante Jove:
 A sero sapiente, tributa libenter in annos,
 (Vix audita prius) Nobilitate dari:
 Regem dimississe, irritamenta malorum,
 Feuda, (c) olim heredi singula danda suo:
 Elanguisse Tribunitium Veto: plura minori
 Prae numero, Leges nunc dare vota novas:
 Interregna, atri quondam velut ostia Ditis,
 Clausa: secuturo jam data sceptrā Duci,
 Cujus Avi, Proavique memor, gratusque Polonus
 Expetit a serq̄ posteritate regi:

Assensisse

(c) Starostwa.

Affensisse Illum voto, curisque fideque
CZARTORISCE Tuis & MALACHOSCE Tuir: (d)
Surgere conanti, Prussum, isto foedere, primum
Auxiliatricem supposuisse manum:
Terrificum nuper sectumque in frustra cadaver
Mox amissurum nomen adusque suum,
Vivere jam, motumque semel, sine fine moveri,
Obstruētas tacita mente agitante fibras;
Talia qui cernat, modo non sit mentis iniquae,
Et spissata oculis nubila dimoveat;
O! quam, clamabit, terris felicior una,
Emicat innumeris Lechia prodigiis!
Non Tua vis AUGUSTE, licet Sapientis, ab orbe
Restauratoris, sit Tibi dandus honor:
Non Tua vis MALACHOSCE, licet Patientis & Aequalis &
Mentoris invicti, Nomina sunt Tuas:
Non vis Vestra, Argo similes utrique Ministri,
Censetisne domi, consulitisne foris:
Nec vestra, a Terris Missi, licet usque nitetis
Ingenio, Eloquio, Dexteritate, Fide:
Verum EJUS, digito mundum qui sustinet uno,
Istud mirandum, dextera fecit Opus.
Non hic est Sinai, non hic sunt cornua Moysis:
Fraternae & Patriae est hoc Pietatis opus.
Hem! cur ad tantam caligant Lampada, quidam?
Cujus luce nova, Lechia tota nitet.

Corio-

(d) *Delegati a Republica ad Electorem Saxoniae Throno destinatum.*

Coriolane! viden', quam laetis excita Feflis,
Nobilitas, Urbes, Rura, Peana canunt?
Bubo fepulchralis, Dyfmas (e) Tibi trudit in aurem
Mendaces umbras, Patre Acheronte fatas.
Cui credas, attende: volo, te confule folum:
Ingenium novi Fili, animumque Tuum.
Tota Europa meos celebrat gratando triumphos,
Hos Tibi quis Boreas pellit ab aure fonos?
Si te tanta nihil communis gloria Matris,
Nec fperata olim commoda noftra movent;
Adfpice Majorum notiffima Fafta Tuorum,
Quique hodie lucem Faemina, Virque videt,
Fare, quis illorum in Patriam deduxerit hoftem?
Pro Patria multos occubiffe legis:
Omnes pro Patriae vita splendoreque, cernis
Et vires & opes expofuiffe fuas.
Non Te degeneres animos monftrare puderet?
Negligerefne Tuae fulcra futura Domus?

In lacrymas folvor, Conjunxque, fatique, fataeque
Particulae ohe! Tuae, deliciaeque meae,
Ore, oculis, manibus, genibusque precantur & orant:
Ut mutes animum, confiliumque Tuum.
Cur, queis parta domi requies, thalamique propinquis
Errant invito, per male fida, Jove?

Omnia

(e) *Auřtor Libelli fub titulo: Nad Konfyturę i Rewolucyę Dnia 3, Maja roku 1791. Uwagi.*

Omnia vincit amor: tot amoribus usque resistes?

Quos omnes uno Patria claudo sinu.

Quo Tibi displiceo? vel quo Tua lumina laedo?

Responsum, scripto (f) clausus in orbe, dato.

Ora horres, macie & rugis perarata Parentis?

Surgere me primum ex pulvere, nonne vides?

An, tot vulneribus non plene obducta cicatrix?

Cur aegrae Medicam retrahis usque manum?

Plura me ad extremum traxerunt saecula casum:

Omnia momento restituenda velis?

Jupiter in Phrygias descendere debuit oras,

Ad sedanda aequae jurgia Coelicolum.

Tu poteris, longe Patriis divulsus ab oris,

In Patria Sectas composuisse duas?

Quam mendax sit fama, & quam longinqua tuenti

Res diversa patet, mutua norma sumus.

Tu, mihi sepositus, medio monstraris ab ungue;

Seposita, & medio monstror ab ungue Tibi:

Sed propius dextras libeat si jungere, quantum

Formae adfictae ambo? dissimiles erimus!

Consilium mutare pudet? mutare necesse,

Mutatis, sapiens, tempore reque, monet.

Ante annos quatuor fuerat sententia recta:

Non nihil oppressis alleviare jugum.

Post annos quatuor sententia rectior haec est:

Ad semel excussum nolle redire jugum.

Lex

(f) *Spatium trium Mensum.*

B a

*Lex suprema: Salus Populi. Constantia non est
 Pluribus ingenis cedere nolle, parem.
 Velle cuique suum, diversa videntibus: omnes
 Unus mentis Lex Ratioque facit.
 Haec Mater: quid natus ad haec? Ego credo, Polonus
 Romano similis Coriolanus erit. (g)
 Hoc nemo dubitare potest, cum nupera monstrat
 In Patriam Civis Littera scripta (h) fidem.
 Vos, dubitatis adhuc, incredula corda! volentes
 Civibus ignaris imminuisse fidem.
 Verum audire juvet. Scio quis Vos scrupulus urget
 Ultimus: ex imo corde recido malum,*

*T*ertia lux Maji sanxit quam cum Jove, Forma,
AUTOCRATE sit, vel non, placitura, nova?
 Solliciti dubitatis adhuc! O iibera frustra
 Pectora! *MAJESTAS* hocne *POLONA* finit?
 Vos, quondam *Caros*, trepidat, Vos *Jura* dedisse,
Moscua: captivos & tenuisse *Reos*:
 Nunc, in fonte animo, & naturae lege, *Katuga* (i)
 Foedifraga elapsi, quaeritis: anne licet?
 Dicite, quae *Turtur*, turbata mente, rogavit
Aucupem: an astutum, linquere rete licet?

Rege

(g) *Vicisti Mater* &c. vide *Livium*.

(h) *Ad Collegium Bellicum*: sub die

(i) *Basilica Polonorum*.

Rege superstite, Rege bono! parilique beati

SUCCESSORE, alios quaeritis usque Deos?

Oblitine estis, responsa rogantibus olim

Delphica, contemptis nulla fuisse data?

Pergitis abjecti? pudet, heu! pudet, esse Polonum!

Praefero Lechiaco Turturis ingenium.

Augurio certare licet: Ratione tenendum:

Autocraten, nostro nolle nocere bono.

Quis status, & quae sit rebus Fortuna, videnti;

(Sive domi figat lumina, sive foris)

Dissimulare licet, non impugnare. Quid autem

Dissimulet, Populi Mater & ipsa sui?

Innocuum Lechidam, per tot discrimina rerum

Vexatum, Autocrate nesciit, aut doluit.

Sarmaticas Gentes linguaque, habituque propinquas

Sanguine Fraterno commaduisse, pudet.

Palladis imperio jam tempus subdere Regna,

Bellaque non armis, sed ratione geri

Jam, feritate lupis similes nos esse, probatum est:

Tandem monstremus parte secunda hominem.

Nobis Sauromatum veteres ponentibus usus,

Exhinc Palladio vivere Marte placet.

Contenti propriis non unquam aliena petemus.

Nostra reclusuri iurgia jure Domi.

igne & aqua, interdictus erit, bella impia quisquis

In materna ausit viscera ferre sciens.

Pax stabilita, inter Populum Regemque perennis,

Vicinos fugiet tangere lite Lares;

Quod

*Ne, quam, more suo, nuper finxere rapaces,
 Regni scindendi causa redire queat. (k)*
*Quae jacuit somno vinoque sepulta, vocatur,
 Lechia vicinis irrequieta plagis.*
*Fluminis inferiora tenens, turbare fluenta,
 Imbellis, validis agna putata lupis. (l)*
*Vix lacrymis conquesta: nequire repellere vim vi,
 Raptorum in medio nunc quoque muta sedet.*
*Quod si ita pacatam quaecumque Potentia Gentem
 Exciat, & sueto perfida Marte petat:*
*Praesertim cujus noti feritate Ministri,
 Vindicta nulli, perfidiaque pares,
 Humano Cordi Vulpina voce susurrant:*
Omnibus in terris Numinis instar agas:
*Una fit ut tota tellure Monarchia; cuncta
 Imperii causa, frangere jura licet;*
*Nota Deo, fit nota Orbi jurata voluntas,
 Per mare, per terras, per styga, perque polos.*
*Lechiadem jam nolle animam praesferre pudori,
 Captiva Patria vivere posse pecus:*
*Paucos esse dies Fato mortalibus aegrus,
 Fama perpetuos vivere posse dies.*

Mars

(k) *Vide pretensa Jura in Poloniam: utque sis eorum aequus judex; legas Juvenalis Satyram III. a V. 288 ad V. 301. monitus, ut in voce Vadimonia, intelligas sensum vocis barbarae, Guarantia.*

(l) *Fabula verissima; Lupus & Agnus.*

Mars! in limitibus vigilans cum Vejove Patre,
Nobilitatem, Urbes, Ruraque, ad arma voca.
Vir, Mulier, Puer atque Senex, & sancte Sacerdos,
Raptis in dextram, quae furor arma dabit;
Currite communem contra violentius hostem,
Quam si tecta super flamma repente micet.
LIBERTATIS amor, toleratorumque malorum
VINDICTA, humanos nescit habere modos.
Omnia tunc elementa velim consurgere in hostem,
Si cui post pugnam vita superstes erit.
Audiat haec, scelerum Vindex, & vota secundet!
Fulminibus Coelum grandinibusque ruat:
Sylva caput frangat, fluvius submergat, & aer
Suffocet, in baratrum terra adapertha trahat!
Pacifici Aggressor Populi, aequo jure putandus,
Mactandusque modo, quo furiosa canis.
Nil habet humani, qui hominum omnia jura resolvit:
Posse ferum, pecudis more, perire pecus.

Nulle regundarum numerant Systemata Gentium:
Optimum id esse reor, quod sibi quaeque legit.
Jus nullum VICINE tenes, aliena regendi.
Reges una nequit Gens tolerare duos.
Faedera nobiscum quicumque poposcerit; illum
Inque sinu, inque oculis Lechia justa feret.
Verum, aliena pati imperia, horret & odit, amico
A REGE, haud pridem, libera facta suo.

Divisit totum inter Fratres Jupiter Orbem:
Prascriptoque semel limite quisque sedet.
Lex aeterna, omnes una Ratione coerces;
Jungit & adversos una catena Deos.
Perturbatores, ultrix quae poena sequatur;
Ignibus aeternis tu Briaree mones.
Tempora jam redeunt Saturnia: nomen adusque
Dispereant Domini Cosmopolita tui!
LIBERTAS RATIOQUE, aeterna in pace morantes,
Humana faciet conditione pares.
Non nos imperiis subducere colla paramus:
Stare, sine imperio, res sociata nequit.
Natura monstrante viam, dum Taurus & Anser
Observatque suum, consequiturque Ducem.
Et nos sceptrum juvant, Naturae congrua Legi:
Qualia lux Maji tertia rite dedit.
Sed quem Sceptra juvent, Lege & Ratione soluta ?
Inferno sedeas saeve Tyranne Throno.
Religio Pallasque, duo fulcimina Gentium,
Cedere jamne sua de statione velint ?

O! vos Pontifices! quibus est commissa potestas,
Coelesti humanum lege juvare genus:
Divinos versate libros, & simplice lingua,
(Quae credenda animo, quae facienda manu)
Exemplisque docete gregem: norma omnibus, una est,
Scripta in divino Codice Evangelico.

Non

*Non illic legitur: sacro repetenda tumultu,
 Moenia, ubi placidi postea sepulchra Dei. (m)*
*Visa quiescentis Monachi (n) male nata cerebro,
 Foedare Europam quot potuere malis!*
*Marti mixta Venus, caedis, luxusque ministra,
 Pacificae, mendax, signa secuta, Crucis,
 Quid retulit Laribus? seri plorate Nepotes:
 Et paria, exemplo, visa cavete, Patrum.*
*Non hoc fonte fluunt, Fidei velata colore,
 Perfida Germani dogmata Theologi:*
*Proh! delusa quibus timidae facilisque THERESSAE
 Relligio, Lechiam per tria membra scidit:
 Pax ibi, Pax iterum sonat: & lex una videtur
 Non nisi per totum, Numine sparsa, librum.*
(Quae servata, homines poterat servare beatos)
Diligite Alterutrum, REDDITE CUIQUE SUUM.
*Non nos scripta movent audacia Philosophorum,
 Quos Schola saeclo isthoc Epicurea dedit:
 More Gyganteo Coelis quae extrudere Divos
 Nititur, est terris exitiosa cohors.*
*Is mihi Philosophus, qui sic, de Numine sentit:
 Tam sine Rege Orbis, quam sine Patre Domus.*
*Relligio si sede sua descenderit; Orbis,
 Dic, alia possit qua ratione regi,
 Anteferam priscis figmenta recentia Delphis,
 Et, meliore situs sorte, negabo Deos.*

Si

(m) *Jerosolyma.*(n) *Petri.*

Si nil substituis; tua dicta incredulus odi:
Nil sine stare sacra Religione putans.
Parte sed adversa, tot Commentaria, Leges
Divinas hominem contaminasse videns;
Cum risu dedignor: &, aequè incredulus, odi
Somnia Philosophi; somnia Theologi.
Omne ferat punctum, dignusque stet ordine primo
Doctor, Evangelium cum ratione jugans.
Nunquam aliud Natura, aliud Sapiaentia dicat;
Implus integro nullus in orbe manet.
En! mortale Genus, tua Commentaria, Mundus:
Haec, tua Religio cum Ratione legat.
Millibus annorum immutabile habendo Volumen,
Mendaces Chartas uro Sophista tuas.
Haeresis abscedat, simul & fanaticus error;
Ut vera tandem luce quiescat humus.

R*ugis ad haec, pulsusque redis, majorque Tyranne*
Affurgis, tutus duplice Palladio:
Hinc tibi suppetias Rex Regi David adumbrat; (o)
Scriptor in auxilium cyclicus inde venit. (p)
Nominis humani indigne, audebisne putare,
Vel, similem esse tibi, nomine, posse Deum?

Impie!

(o) *Ego dixi: Dii estis, & filii Excelsi omnes. Psal. 81.*
ver. 6.

(p) *Historicus, Poeta, Orator, Philosophus, &c: adulars*
Principibus Populorum.

Impie! quis stultus jam tanta Sophismata credat?

Esto Deo similis, tuncque vocere Deus.

Omnibus ille Pater, vitam panemque ministrans:

Tu Panem, & vitam Fratribus eripiens.

Ille est pacificus, justus, facilisque precanti:

At tibi tantorum Nominum & umbra deest.

Esto bonus Populi Praeses, bonus Arbiter esto,

Vitanda exemplis & facienda doce:

Otia Vicinis, da Civibus otia prudens;

Poplite nixa tibi thura cremabit humus.

Qui, Divina pili reputans, crudelis, avarus,

Vis servire tuis cuncta libidinibus:

Ex quo fonte petis non intellecta amuleta,

Disce secuturam certior inde necem. (q)

Palladis arbitrio, justo cum Marte statutum est:

Solus Rex Regem ad Sacra duella vocet.

Sit jus inde, feris liceatque perire Tyrannis:

Aequum est, ut parili latro latrone cadat.

At, te, olim laudis, nunc auri Scriptor avare,

Quid juvat effictis ludere imaginibus

Lectorem incautum? Lauro infernaliam sceptram

Cur decoras, dum Gens Civibus orba gemit?

Sicne Bono praeferre Malum, sic Omnibus Unum,

Aere Tyrannorum charta soluta, potest?

Dispe-

(q) Sicut homines moriemini: & sicut unus de Principibus, cadetis. Ibid. v. 7.

*Dispereant Musae! Scriptorique utilis uni
 Littera! Virtutem vel rudis Orbis amet.
 Adfectos errore dies impendere Vero
 Tandem quaerendo, saecula nostra monent.
 Jam veteres umbrae abscedunt: Mystera prostant:
 Nomine Rex, Civis primus in Urbe fuat.*

*Audite o Proceres! antiqui oracula vatis:
 Delirant Reges, Natio damna subit.
 Tota Europa istis reboat nunc excita dictis:
 Reges arma juvant, Gentibus arma nocent.
 Rex ad Bella vocans, totum si vicerit Orbem;
 Pauper plebs, eadem jussa, tributa dabit.
 Regem ad Bella vocas, vanissima, raraque Laure:
 Sanguine Civili Laurus emenda venit.
 Deficiunt frumenta fami, sine dote puella est:
 Votiva in nummos fracta tabella fuit:
 Vinea sicca horret, vomer conversus in enses,
 Bos juga deseruit, plaustra reliquit equus:
 Abrepti thalamis Juvenes, spes tanta Nepotum,
 Necquicquam Vidua in Vota vocante Deos.
 Exacta obrorto duplicata stipendia collo;
 Cui certa, incerto, publica damna, bono?
 Millia legimus Raptori sustulit ensis,
 Millia flumen habet, millia Phoebe necas.
 Ultrix in Patriam revocat Libitina Tyrannum,
 Victorem, an victum? Morte soluta mala.*

Hoc

Hoc habeant omnes, quicumque aliena requirunt!
Luxibus haec finis Sardanapale tuis.
At, vos vecordes animae, qui bella moventes
Longinqua, in Patriis stertitis usque thoris,
Digna manet vindicta domi. Victoribus isthaec
Militibus mandat Marsque Venusque suis:
Non imitanda, canis percussi exempla, furentis
In lapidem: ipsa sed est causa petenda mali.
Civibus innocuis ipsi quoque parcite Cives!
Maxima servato gloria Cive datur.
Ecce micant auro, gemmisque superba Tyranni
Tecta, illic Vobis praeda petenda patet.
Imbellis Dominus, muliebri corde Ministri,
Victima digna orco, seque suumque dabunt.
Indignus monitu, perpende Oracla Tyranne!
Ne probet eventus dicta, timere juvat.

Ad Vos Lechiadae, carissima Corda! revertor.
Credo ego Vos omnem deposuisse metum.
Cernitis Autocraten, Ratione Animoque revindctam,
Independenti nolle nocere Solo.
Quodsi Tarquinius cum aliquo conjunctus Hetrusco
Romanum Lechidam sub juga fracta vocet;
Porfena Tarquiniusque sciant! Genus omne Polonum,
Vindice jub Cultro, Mutius unus erit.

Rideat

Ille metus Vestes, cum jam vertatur in hostem;
Concordes coeptum perficiatis opus.
Rideat Invidiam Constantia Vestra: Poesis
Libera, Censuram ridet ut ista suam.
Quae Libertatem Mundo per facta probavit
Natio, servilem nescit habere stylum.

XVII. 2. 10 20